

Lucy Stevenson Ewell
(Perustuu tositahtumaan)

Tämä kertomus tapahtui Nicaraguassa.

Vanessa vilkutti hyvästiksi mamille [äidille] ja käveli kirkkorakennukseen. Jotkut hänen ystävästään olivat jo paikalla! Hän piti kovasti Alkeisyhdistyksen toiminoista.

Sisar Fonseca oli valmistelemassa askartelupöytää. Pöydällä oli nauhoja, värillisiä naruja ja tarroja. Vanessa malttoi tuskin odottaa, että saisi tietää, mitä he tekisivät!

Rukouksen jälkeen sisar Fonseca antoi ohjeita. "Tänään teemme lahjakasseja. Voitte antaa ne jollekulle, jota rakastatte." Hän ojensi jokaiselle lapselle ruskean paperikassin.

Vanessa oli innoissaan koristelun aloittamisesta! Hän valitsi keltaisen sydäntarran ja laittoi sen kassin etupuolelle.

Seuraavaksi Vanessa taitteli paperiarkin kortiksi. "Sinä olet Jumalan lapsi", hän kirjoitti. Hän piirsi siihen paljon tähtiä ja sydämiä.

Sisar Lopez jakoi pikkuleipiä ja vuokaleivoksia, joita laittaa kasseihin. Vanessa laittoi kassiin kortinkin. Hienoa!

Pian mami tuli hakemaan hänet. "Katso!" Vanessa nosti kassiaan, jotta äiti näkisi sen. "Se pitää antaa jollekulle erityiselle."

"Onpa nätti!" mami sanoi. "Kenelle aiot antaa sen?"

"En tiedä", Vanessa sanoi. "Haluan antaa sen jollekin, joka tarvitsee rakkautta." Sitten Vanessa sai ajatuksen. "Voidaanko mennä kävelylle ja etsiä joku, jolle sen voi antaa?"

"Toki", mami sanoi. "Mennään!"

Vanessa piti mamia kädestä ja kantoi toisessa kädessään rakkautta sisältävää kassiaan. He kääntyivät hiljaiselle kadulle. *Ehkä joku täällä tarvitsee rakkautta*, Vanessa ajatteli.

Mutta heidän kävellessään Vanessa kurtisti kulmiaan. Kadulla ei ollut ketään!

"Kokeillaanpa tätä tietä." Äiti johdatti Vanessaa toista tietä pitkin. Mutta vieläköön ketään ei ollut ulkona.

Vanessa huokaisi. "Mitä meidän pitäisi tehdä?" hän kysyi.

"Pitäisitkö mielessäsi rukouksen?" mami ehdotti. "Pyydä taivaallista Isää opastamaan sinua jonkun sellaisen luo, jota voit auttaa."

He kääntyivät vielä yhdelle kadulle, ja Vanessa piti hiljaisen rukouksen. *Taivaallinen Isä, autathan minua löytämään jonkun, joka tarvitsee rakkautta.*

Muutamaa minuuttia myöhemmin Vanessa näki pienen pojan kävelevän jalkakäytävällä.

Vanessan kasvoille levisi hymy. "Hei", hän sanoi pojalle. "Haluan antaa tämän sinulle." Vanessa ojensi kassin.

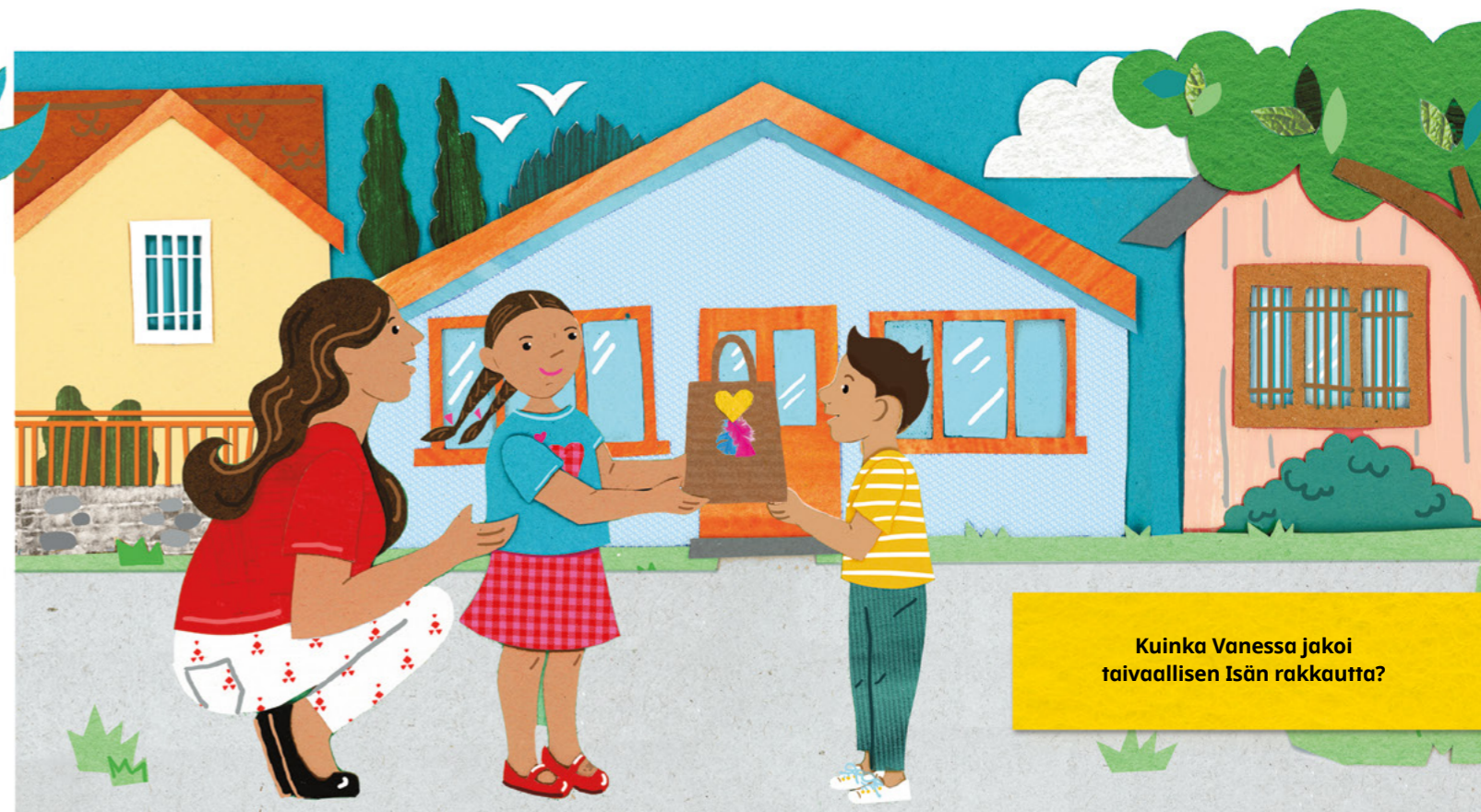
Alkuun poika näytti hämmentyneeltä.

"Ei hätää. Voit ottaa sen", mami sanoi lempeästi.

Hitaasti poika ojensi kätensä ja otti kassin. Pojan kasvoille levisi iso hymy.

"Tein sen sinulle suurella rakkaudella", Vanessa sanoi.

Vanessa oli onnellinen nähdessään pojan juoksevan takaisin kotiinsa. Hän tiesi, että poika oli erityinen taivaalliselle Isälle. ●

Kuinka Vanessa jakoi taivaallisen Isän rakkautta?